Coeliakie in de huisartsenpraktijk

Haio: CELUS Hanne , KUL
Promotor: AERTGEERTS Bert , KUL
Praktijkopleider: DEMEER Carlo , Mertens Dirk

Context: Als zus van een coeliakiepatiënt ben ik reeds vele jaren betrokken bij deze pathologie. Tijdens de opleiding wordt coeliakie kort besproken bij het onderdeel ?darmziekten?. Toch blijkt dat coeliakie vrij frequent voorkomt en zich niet enkel presenteert met typische malabsorptiesymptomen. Tijdens mijn HAIO-jaren leek het me een uitdaging dit onderwerp dieper te onderzoeken.

Onderzoeksvraag: In mijn literatuurstudie wordt een antwoord gezocht op volgende vragen: ? Wat is de prevalentie van coeliakie? ? Welke serologische testen zijn het meest bruikbaar voor de huisarts? Uitgaande van de literatuurstudie werd een evaluatiemodel opgesteld om de diagnose van coeliakie in de huisartsenpraktijk te optimaliseren. Het doel van deze thesis is na te gaan of dit model gemakkelijk te gebruiken is in de huisartsenpraktijk. Hierbij wordt nagevraagd of de artsen hierdoor alerter zijn voor de diagnose van coeliakie.

Methode: De literatuurstudie wordt uitgevoerd via het watervalprincipe. De volgende zoekmotoren worden gebruikt: CEBAM, Tripdatabase en Pubmed. Als MeSH-termen worden ?celiac disease? en ?celiac disease and diagnosis? gebruikt. De studieperiode loopt van 01/11/2011 tot 23/02/2012 in de HALpraktijk in Heusden-Zolder. Het evaluatiemodel zorgt ervoor dat de arts bij langdurende vermoeidheid, anemie of darmklachten coeliakie in de differenti?le diagnose plaatst. Verder is het belangrijk dat de arts volledig vrij de consultatie afwerkt. Na deze studieperiode worden de gegevens uit het dossiersysteem gehaald met behulp van analyses op de drie eerder vernoemde klachten.

Resultaten: Uit de literatuurstudie kan gesteld worden dat de prevalentie van coeliakie in de algemene populatie ligt tussen 0,15% en 1,87%. Bij risicogroepen zoals patiënten met langdurende vermoeidheid, anemie of darmklachten stijgt deze prevalentie. Het is nuttig om als huisarts serologische testen aan te vragen bij bovengenoemde klachten. IgA tissue transglutaminasen worden het meest geadviseerd. Deze hebben een sensitiviteit en specificiteit van 92%. Bij positieve antistoffen dient de patiënt doorverwezen te worden naar gastro-enterologie voor een duodenumbiopsie. In totaal werden 52 patiënten met langdurende vermoeidheid, anemie of darmklachten ge?ncludeerd in de studie. Tijdens de studieperiode had ??n patiënt positieve antistoffen waaruit de diagnose ?coeliakie? volgde. Het is duidelijk dat de deelnemende artsen uiteindelijk vaker een bloedname met antistofbepaling voor coeliakie uitvoeren.

Conclusie: Coeliakie komt vrij frequent voor maar wordt op dit moment nog ondergediagnosticeerd. Via een eenvoudig en vlot uitvoerbaar evaluatiemodel kan de diagnose geoptimaliseerd worden in de huisartsenpraktijk.